

У 2020-2021 навчальному році ми поставили собі за мету здійснити комплексне вивчення та самооцінювання освітньої діяльності закладу, щоб виявити реальний стан справ у школі та напрацювати шляхи вдосконалення освітньої діяльності.

Для вивчення якості освітньої діяльності та якості освіти в закладі використовували такі методи збору інформації та інструменти:

- *аналіз документації* (освітні програми, плани роботи, звіти, протоколи засідань педагогічної ради, класні журнали тощо);

- *опитування*: анкетування учасників освітнього процесу (педагогів, учнів, батьків), інтерв'ю (з педагогічними працівниками, представниками учнівського самоврядування);

- *моніторинг* навчальних досягнень здобувачів освіти, адаптації дітей у закладі освіти, стану відвідування учнями навчальних занять, педагогічної діяльності (спостереження за проведенням навчальних занять, позакласною роботою тощо); спостереження за освітнім середовищем (санітарно-гігієнічні умови, стан забезпечення навчальних приміщень, безпека спортивних та ігрових майданчиків, робота їдальні та буфету, вплив середовища на навчальну діяльність тощо).

- *аналіз показників, які впливають на освітню діяльність*: підсумкове оцінювання знань учнів, фінансування закладу освіти, кількісно-якісний склад педагогічних працівників.

Отож, робочі групи сформували підсумки своєї роботи та зробили такі висновки.

Напрямок 1. Освітнє середовище.

Учасникам освітнього процесу комфортно перебувати у закладі освіти, так відповіли 82% опитаних учнів та батьків. 50% учителів вказали, що вони цілком задоволені освітнім середовищем, інші 50% - переважно задоволені. Територія закладу огорожена, доступу для стороннього автотранспорту немає. Немає «схованок», де учні могли б залишитися без нагляду дорослих.

Облаштовано спортивний майданчик, щороку спортивні споруди обстежуються комісією на предмет безпечності, про що складаються відповідні акти. Навчальні зони є безпечними для дітей.

Озеленення території є достатнім. Є багато дерев, на подвір'ї – квіткові клумби.

Навчальний кабінет 1 кл. розташований в окремому коридорі з виходом на вулицю. Інші навчальні кабінети початкової школи розташовані на 1 поверсі, де ще навчаються 5 і 6 класи.

В приміщенні закладу загрози для травмування учнів і працівників немає (меблі встановлені відповідно до санітарно – гігієнічних норм, коридори, сходові клітини незахаращені).

Режим прибирання забезпечує чистоту та охайність місць спільного користування, дотримується режим провітрювання приміщень.

Туалетні кімнати відповідають санітарним нормам, є відокремлені кабінки, але не завжди є мило, туалетний папір і рушники. 28% опитаних учнів оцінюють чистоту прибирання туалетів на достатньому рівні, 23% відповіли «погано».

Приміщення для харчування (Їдальня) відповідає санітарно – гігієнічним нормам. В приміщеннях для приготування їжі дотримано режиму зберігання продуктів та готових страв. В шкільній їдальні щоденно харчується 75-80% учнів. 68% опитаних учнів, 56% батьків та 71% вчителів задоволені організацією харчування в школі. Є поодинокі зауваження до режиму харчування і асортименту буфету. 9% батьків вважають, що потрібно змінити режим харчування і урізноманітнити асортимент буфету. Більшість батьків задоволені якістю харчування в шкільній їдальні.

Температурний режим у приміщенні школи відповідає санітарно – гігієнічним нормам. Окремі приміщення потребують відновлення освітлення (1 і 3 класи, сходи).

В навчальному закладі постійно ведеться робота з дотримання гігієнічних вимог: є в наявності інформаційні стенди, питання гігієни постійно розглядаються на уроках біології і основ здоров'я, класні керівники систематично проводять тематичні заходи з учнями.

Навчальні кабінети початкової школи поділені для різних видів роботи та відпочинку учнів. Класи, які навчаються за програмою НУШ забезпечені ергономічними меблями. Вчителі використовують можливість просторової організації в процесі навчання.

60% учнів і 52% батьків подобається облаштування території закладу. Є місця для рухливих ігор та спокійного відпочинку.

Відповідно до проектної потужності будівлі у закладі наявні необхідні приміщення, що передбачені відповідними будівельними нормами: навчальні, фізкультурно – спортивні, бібліотека, приміщення для харчування, адміністративні, спеціалізовані, допоміжні та підсобні. Навчальні кабінети обладнані з урахуванням санітарно – гігієнічних норм та вимог охорони праці.

В закладі систематично проводяться інструктажі, бесіди, тренінги з питань пожежної безпеки, безпеки життєдіяльності, ведеться вся необхідна документація з охорони праці, пожежної безпеки, поведінки в умовах надзвичайних ситуацій, відповідно до умов законодавства. Учні обізнані з правилами поведінки в умовах надзвичайних ситуацій, знають шляхи евакуації та де знаходяться пожежні виходи та засоби пожежогасіння. 77% учнів відзначили, що вчителі інформують їх щодо правил охорони праці та правил техніки безпеки під час занять. Лише 4% учнів сказали, що їх інформують в поодиноких випадках. Педагоги знають послідовність дій при виникненні пожежі та інших надзвичайних ситуаціях, правила охорони праці та безпеки життєдіяльності. 94% учителів в анкетах зазначили, що в закладі регулярно проводяться інструктажі та навчання з охорони праці, безпеки життєдіяльності, пожежної безпеки, а 6 % зазначили, що проводяться виключно інструктажі. В той же час усі педагоги вказали, що в закладі освіти розроблений алгоритм дій у разі нещасного випадку із учасниками освітнього процесу та усі дотримуються його.

Питання безпечного користування Інтернетом постійно розглядаються під час навчальних занять та бесід з учнями в позаурочний час. Інформацію розміщено на шкільному сайті. Бази персональних даних учасників освітнього процесу захищені, педагоги отримують достатньо інформації щодо питань

безпеки дітей в Інтернеті. Антивірусні програми та наявні фільтри у компютерах забезпечують безпечний доступ до мережі Інтернет. 82% опитаних учнів повідомили, що вчителі їх ознайомили із правилами безпечної поведінки в мережі Інтернет.

У закладі сформована антибулінгова політика. План заходів із запобігання булінгу оприлюднено на сайті. План охоплює усі аспекти життя закладу, містить заходи інформаційно-просвітницької роботи з учасниками освітнього процесу. 64% учнів повідомили, що інформацію про булінг отримують від учителів. Педагоги ознайомлені із антибулінговою політикою закладу і знають, як діяти у випадку виявлення булінгу. Для батьків постійно проводяться інформаційні заходи щодо пропусків занять, профілактики насильства у дитячому колективі.

У закладі розроблені правила поведінки, з якими ознайомлені учасники освітнього процесу. 83% учнів зазначили, що ознайомлені із правилами поведінки в закладі і дотримуються їх. 59 % учителів вказали, що правила поведінки у закладі освіти розроблені і учасники освітнього процесу ознайомлені з ними та дотримуються їх. 31 % опитаних вчителів вважають, що правила поведінки у закладі освіти розроблені, учасники освітнього процесу ознайомлені але не завжди дотримуються їх.

Педагогічні працівники систематично проходять онлайн-курси із запобігання та протидії насильству і булінгу. Щорічно відбувається оновлення Плану заходів із запобігання булінгу та дискримінації. Постійно ведеться облік відвідування учнями занять та регулярний аналіз причин пропусків занять (ведеться журнал відвідування). При потребі проводиться відповідна робота з учнями та батьками. Психолог проводить заходи із запобігання, виявлення та реагування на випадки булінгу.

На даний час у школі навчається троє дітей з особливими освітніми потребами. Для одного учня організовано за заявою батьків педагогічний патронаж (навчання на дому). У процесі проведення занять із дітьми з особливими освітніми потребами вчителі використовують різні форми і методи роботи: бесіди, лекції, пояснення, вправи, тренінги, самопізнання, самооцінювання. Вчителі постійно вдосконалюють свої знання і вміння на заняттях, тематичних онлайн-семінарах і тренінгах. Регулярною є комунікація з батьками дітей з ООП.

38% учнів відвідують шкільну бібліотеку для отримання необхідної літератури, 32% опитаних зазначили, що не користуються шкільною бібліотекою. Бібліотекар здійснює пошук і підбір для учасників освітнього процесу навчальної, науково-популярної та художньої літератури.

Напрямок 2.

Система оцінювання здобувачів освіти.

Реформування загальної середньої освіти передбачає зміни у підходах до оцінювання навчальних досягнень учнів. А саме: вимоги до оцінювання результатів навчання мають визначатися з урахуванням компетентнісного підходу до навчання, в основу якого покладено ключові компетентності та оцінювання має ґрунтуватися на позитивному підході, що, передусім, передбачає врахування рівня досягнень учня. За компетентнісного підходу оцінюється не

обсяг засвоєних знань сам по собі, а те, як ці знання використовуються для вирішення практичних завдань. Слід пам'ятати, що оцінка має стимулювати учнів до навчання, а не використовуватись для покарання.

Результати досліджень показали, що у школі оприлюднюється інформація про критерії оцінювання навчальних досягнень учнів. Систематично інформуються учні (здебільшого усно) про критерії оцінювання навчальних досягнень при виконанні обов'язкових видів роботи, і розуміють запропоновані оцінювання, які вважають справедливими. На запитання: які критерії оцінювання Ви використовуєте для предметів, які викладаєте?, 82 % педагогів відповіли, що використовують виключно рекомендації МОН і лише 18 % сказали, що адаптують критерії МОН до умов роботи закладу. Проте, критерії оцінювання, запропоновані МОН, є загальними і використовуються як основа, за допомогою якої вибудовується система оцінювання.

Спостереження за проведенням навчальних занять показали, що педагоги школи оцінюють розуміння учнів, а не відтворення інформації, уміння слухати, вирішувати ситуації, проблеми, дискутувати, приймати рішення, що, безумовно, сприяє впровадженню компетентнісного підходу до організації освітнього процесу.

Система оцінювання навчальних досягнень учнів буде дієвою, якщо вона сприймається учнями як зрозуміла, чітка і справедлива. Учні та батьки (80 %) вважають оцінювання навчальних досягнень справедливим. Учителі використовують різні види оцінювання навчальних досягнень учнів: 82% опитаних педагогів вказали, що використовують поточне та підсумкове, 53% - самооцінювання, 29% використовують формувальне оцінювання і 18% - взаємне оцінювання учнів.

Слід особливу увагу звернути на впровадження формувального оцінювання учнів. Адже, формувальне оцінювання – це оцінювання під час навчання і “для навчання”. “Формувальне” – тому що, на відміну від підсумкового, має на меті формування (або форматування) навчального процесу з урахуванням навчальних потреб кожного учня задля більш ефективного формування необхідних знань, умінь та ставлень.

Водночас, значення слова “оцінювання” не обмежується виставленням оцінки. Це послідовна змістовна взаємодія між учнем, учителем і батьками щодо навчальних досягнень учня на підставі всім зрозумілих цілей і критеріїв.

Аби оцінювання стало формувальним, система прийомів, що вчитель застосовує під час навчання, має ґрунтуватися на певних ціннісних орієнтирах. Зокрема, для успішного застосування формувального оцінювання навчальний процес має бути організований у такий спосіб, щоби спонукати кожного учня бути активним його учасником, а не пасивним “отримувачем” знань і оцінок. Має бути створена така атмосфера навчання, за якої учні не бояться “йти на ризик” – ставити запитання, робити помилки й показувати, чого вони ще не вміють або не знають.

Особливості формувального оцінювання:

- націлене на визначення індивідуальних досягнень кожного учня;
- не передбачає порівняння навчальних досягнень різних учнів;
- широко використовує описове оцінювання;

- застосовує зрозумілі критерії оцінювання, за якими оцінюють учня, він стає свідомим учасником процесу оцінювання і навчання;
- визначає вектор навчання: виконавши завдання, учні дізнаються про те, якого рівня вони наразі досягли і в якому напрямку їм потрібно рухатись далі.

Результат формувального оцінювання для учнів – усвідомлення ними відповідей на три важливі запитання:

1. яка моя ціль у вивченні цього предмета або курсу на цьому етапі навчання – які саме знання й уміння я маю опанувати і для чого, як саме вони будуть оцінюватися в підсумку?
2. де я зараз на шляху досягнення цієї цілі – що саме мені вдається добре, а над чим потрібно попрацювати?
3. яке в мене наступне завдання на цьому шляху?

Чи є формувальне оцінювання абсолютно новою концепцією для української педагогічної практики? Не зовсім. Хоча термін раніше не був закріплений законодавчо, багато хто наголошують, що окремі прийоми вчителі застосовували давно. Прикладами таких прийомів можуть бути диференційовані завдання з орієнтацією на навчальні потреби учнів, техніки самооцінювання та взаємооцінювання, письмовий або усний зворотний зв'язок щодо індивідуальних успіхів і невдач тощо. Саме тому, можна впевнено стверджувати, що переважна більшість педагогів використовують формувальне оцінювання у своїй практиці.

Система оцінювання навчальних досягнень учнів потребує постійного моніторингу з боку керівництва, основною метою якого є виявлення об'єктивного підходу до оцінювання навчальних досягнень учнів, простеження динаміки їх навчальних досягнень. Аналіз даного питання показав, що в школі не систематично здійснюється аналіз результатів навчання здобувачів освіти, лише в окремих випадках здійснювався аналіз між результатами ДПА та підсумковим оцінюванням.

Освітній процес неможливий без мотивації учнів до навчання, яка сприяє інтелектуальному розвитку дитини та є рушійною силою удосконалення особистості в цілому. З цією метою педагоги зосереджують діяльність на оволодінні учнями ключовими компетентностями, а не на відтворенні інформації, заохоченні і позитивному оцінюванні роботи учня, надають конструктивні відгуки про роботу учня.

Дуже важливим для мотивації до навчання учнів є проведення профорієнтаційної роботи: у школі щороку викладаються спецкурси, факультативи, які сприяють розвитку самостійної і кооперативної роботи учнів. Профорієнтаційні бесіди проводяться на окремих уроках, при вивченні певних тем. Проте, не спостерігається системної профорієнтаційної роботи: не прослідковується даний напрям роботи у виховній діяльності, не організовуються систематично бесіди. Заходи є поодинокими.

Напрямок 3. Оцінювання педагогічної діяльності педагогічних працівників

Вимога 1. Ефективність планування педагогічними працівниками своєї діяльності, використання сучасних освітніх підходів до організації освітнього процесу з метою формування ключових компетентностей здобувачів освіти

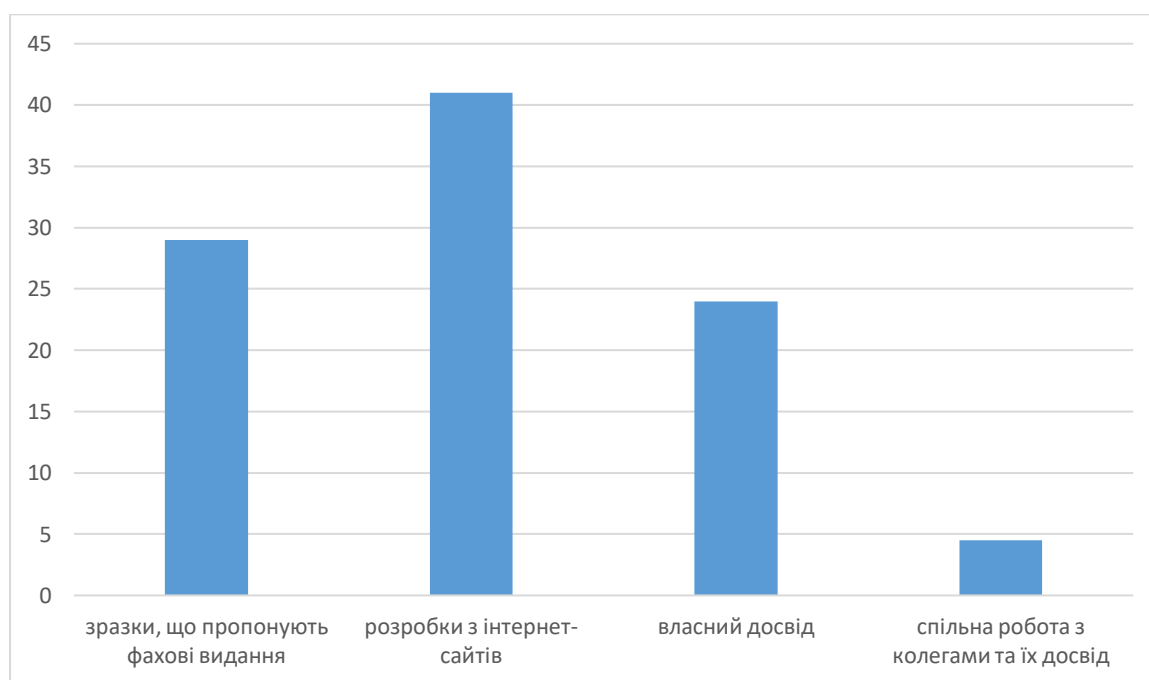
► Критерій 3.1.1. Педагогічні працівники планують свою діяльність, аналізують її результативність

Основним робочим документом, який визначає педагогічну діяльність вчителя та допомагає досягти очікуваних результатів навчання є календарно-тематичне планування. Розроблюючи календарно-тематичні плани вчителі враховують:

- Державні стандарти загальної середньої освіти;
- навчальні програми предметів (курсів);
- освітню програму закладу освіти.

Календарно-тематичний план – це результат творчої роботи вчителя, його бачення способів і напрямів отримання очікуваних результатів навчання. Учитель сам визначає необхідний обсяг годин на вивчення теми, може змінювати послідовність їх вивчення, визначати обов'язкові види робіт. Календарно-тематичні плани, крім тем уроків та дат їх проведення, містять опис наскрізних змістових ліній, визначення ключових компетентностей, які розвиваються на даному занятті, домашні завдання, інші компоненти на розсуд вчителя.

За даними анкетування педагогів щодо розроблення календарно-тематичних планів, то джерела, які використовують вони у своїй роботі наступні: 100 відсотків - це рекомендації Міністерства освіти і науки України, окрім цього

Календарне планування розробляється на семестр. У закладі освіти календарно-тематичні плани розглядаються і погоджуються заступником директора з навчально-виховної роботи. У кінці навчального року проводиться аналіз реалізації календарно-тематичного планування та визначають напрямки вирішення проблем, які виникали у ході використання календарного планування протягом навчального року. Календарно-тематичне планування педагогів забезпечує досягнення очікуваних результатів навчання, що передбачені для даного віку учнів Державним стандартом загальної середньої освіти, простежується у календарно-тематичному плануванні компетентнісний підхід у викладанні предметів.

► Критерій 3.1.2. Педагогічні працівники застосовують освітні технології, спрямовані на формування ключових компетентностей і наскрізних умінь здобувачів освіти.

Метою повної загальної середньої освіти в Україні є всебічний розвиток, виховання і соціалізація особистості, яка здатна до життя в суспільстві та цивілізованій взаємодії з природою, має прагнення до самовдосконалення і навчання впродовж життя, готова до свідомого життєвого вибору та самореалізації, відповідальності, трудової діяльності та громадянської активності.

Процес навчання не може спиратись лише на передачу знань і навичок від учителя до учня. Тому вчителі вчать учнів умінням робити висновки, самостійно ухвалювати рішення, критично мислити. Щоб досягти цієї мети, формують ключові компетентності, простежуються у викладанні предметів (курсів) наскрізні змістові лінії.

В організації цієї роботи обговорення проблем впровадження компетентнісного підходу відбувається на засіданнях педагогічної ради та нарадах при директорові. Реалізацію компетентнісного підходу можна визначити також як основну методичну проблему, над вирішенням якої працює заклад освіти. У календарно-тематичних планах, навчальних програмах учителів передбачені види роботи, спрямовані на розвиток оволодіння учнями ключовими компетентностями. Форми і методи роботи, які використовуються вчителями на заняттях, спрямовані на розвиток творчої, пошукової та аналітичної роботи учнів. Організаційною формою навчального заняття, яка сприяє формуванню компетентностей, є не тільки урок, але й інші організаційні форми проведення навчальних занять, які використовують вчителі: змішане навчання, технологія веб-квесту, проектна робота тощо.

Критерій 3.1.3. Педагогічні працівники беруть участь у формуванні та реалізації індивідуальних освітніх траєкторій для здобувачів освіти (за потреби) Індивідуальна освітня траєкторія – персональний шлях реалізації особистісного потенціалу здобувача освіти, що формується з урахуванням його здібностей, інтересів, потреб, мотивації, можливостей і досвіду, ґрунтується на виборі здобувачем освіти видів, форм і темпу здобуття освіти, суб'єктів освітньої діяльності та запропонованих ними освітніх програм, навчальних дисциплін і рівня їх складності, методів і засобів навчання. Індивідуальна освітня траєкторія в закладі освіти може бути реалізована через індивідуальний навчальний план (пункт 9 частини 1 статті 1 Закону України «Про освіту»).

Метою розроблення індивідуальної освітньої траєкторії вчителями школи є врахування індивідуальних особливостей, здібностей та розвитку дитини. Вона дозволяє зробити освітній процес комфортним для учня, забезпечує індивідуальний прогрес дитини в оволодінні ключовими компетентностями. Є поодинокі випадки, коли індивідуальна освітня траєкторія в школі розробляється, зокрема, для учнів, які:

- навчаються на індивідуальній формі навчання;
- перебували на довготривалому лікуванні;
- випереджають однокласників у швидкості та якості засвоєння навчального матеріалу;
- мають індивідуальні інтереси, нахили, уподобання.

Індивідуальна освітня траєкторія розробляється на різні терміни (навчальний рік, семестр або більш короткострокові періоди).

Критерій 3.1.4. Педагогічні працівники створюють та/або використовують освітні ресурси (електронні презентації, відеоматеріали, методичні розробки, веб-сайти, блоги тощо)

Одним із результатів реалізації набутого досвіду педагогічними працівниками є створені ними освітні ресурси. Основні види освітніх ресурсів, які створюються педагогічними працівниками:

- розробки, плани-конспекти, сценарії проведення навчальних занять;
- додаткові інформаційні матеріали для проведення уроків;
- тестові перевірочні контрольні роботи та моніторинги;
- практичні і проектні завдання для роботи учнів під час проведення навчальних занять та вдома;
- завдання для самостійного опрацювання учнями;
- календарно-тематичні плани;
- електронні освітні ресурси для дистанційного навчання.

Педагогічні працівники створюють освітні ресурси, які використовують у своїй роботі, поступово формуючи власне освітнє портфоліо. Створені освітні ресурси вчителі використовують для обміну педагогічним досвідом в межах школи (семінари, майстер-класи), на рівні району. Оприлюднюються освітні ресурси на сайті школи, матеріалах конференцій. Обмін досвідом сприяє професійному зростанню педагогів. Оцінювання педагогічних працівників за цим критерієм може відбуватись шляхом вивчення створених освітніх ресурсів. Ця інформація використовується при атестації вчителя, визначенні заходів морального та матеріального заохочення. Портфоліо із зібраним власним освітнім продуктом є своєрідним капіталом, який є основою професійного зростання та підвищення кваліфікації вчителя. Портфоліо для вчителів – це збірник матеріалів, які були створені і зібрані вчителем. Це інструмент, який показує компетентність учителя в певній сфері.

Критерій 3.1.5 Педагогічні працівники сприяють формуванню суспільних цінностей у здобувачів освіти у процесі їх навчання, виховання та розвитку

Одним із дев'яти ключових компонентів формули НУШ (Концепція «Нова українська школа») є наскрізний процес виховання, який формує цінності. Виховний процес не буде ефективним, якщо він не поєднується з навчальною діяльністю та не вплетений органічно в освітній процес. Виховний процес буде невід'ємною складовою всього освітнього процесу і орієнтуватиметься на загальнолюдські цінності, зокрема морально-етичні (гідність, чесність, справедливість, турбота, повага до життя, повага до себе та інших людей), соціально-політичні (свобода, демократія, культурне різноманіття, повага до рідної мови і культури, патріотизм, шанобливе ставлення до довкілля, повага до закону, солідарність, відповідальність) (Концепція «Нова українська школа»).

Виховання в школі не обмежується лише бесідами на морально-етичні теми в післяурочний час, а й насамперед на особистому прикладі учителя та використанні виховної складової змісту навчальних предметів і курсів. Ефективність виховного процесу прослідковується в атмосфері довіри, доброзичливості, взаємної підтримки.

Які основні аспекти виховання забезпечуються в нашому закладі під час проведення навчальних занять:

- повага гідності, прав і свобод людини;
- повага до культурної багатоманітності;
- визнання цінності демократії, справедливості, рівності та верховенства права;
- розвиток громадянської свідомості та відповідальності;
- розвиток навичок критичного мислення;
- розвиток навичок співпраці та командної роботи;
- формування здорового і екологічного способу життя;
- статеве виховання та виховання гендерної рівності.

► Критерій 3.1.6. Педагогічні працівники використовують інформаційно-комунікаційні технології в освітньому процесі

Використання інформаційних ресурсів та інформаційно-комунікаційних технологій в освітньому процесі дає змогу підвищити продуктивність роботи, раціональними шляхами досягати необхідного результату. Інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ) – це технології, спрямовані на створення, розповсюдження та обробку інформаційних ресурсів. До сучасних інформаційно-комунікаційних технологій навчання відносяться Інтернет-технології, мультимедійні програмні засоби, офісне та спеціалізоване програмне забезпечення, електронні посібники та підручники, системи дистанційного навчання (системи комп'ютерного супроводу навчання) та інші. ІКТ суттєво розширюють можливості педагога, оптимізують управлінські процеси, таким чином формуючи в учня важливі для нашого сторіччя технологічні компетентності (Концепція «Нова українська школа»). Використання ІКТ педагогічними працівниками в освітньому процесі нашої школи дає змогу реалізувати ряд важливих завдань:

- створення електронних освітніх ресурсів;
- інтенсифікація роботи з документами;
- комунікація з учнями та батьками;
- створення наочності, дидактичних матеріалів в електронному вигляді;
- використання нових освітніх технологій (дистанційного, змішаного навчання, веб-квестів тощо);
- розроблення моніторингових робіт;
- підвищення професійного рівня педагога, обмін досвідом;
- отримання актуальної освітньої інформації.

Інформаційно-комунікаційні технології дозволяють вчителям школи використовувати нові освітні технології, зокрема, змішане навчання, вебінари. Передумови, які реалізовані у закладі для сприяння ефективного використання ІКТ педагогічними працівниками:

- Необхідна матеріальна база: наявність комп'ютерів та іншого технічного обладнання, програм, доступу до мережі Інтернет.
- Формування інформаційної культури вчителя, розвиток умінь знаходити необхідну інформацію.
 - Розвиток комп'ютерної грамотності вчителів, навички впевненого користувача у використанні комп'ютерних технологій.
 - Знання методик ефективного застосування комп'ютерних програм.

- Наявність відповідного програмного забезпечення, що відповідало б навчальним програмам з цих дисциплін

Розвиток інформаційно-комунікаційної компетентності педагогів забезпечується через такі форми науково-методичної роботи:

- індивідуальні консультації;
- майстер-класи педагогів, компетентних у впровадженні ІКТ в освітній процес;
- дистанційне навчання педагогічних працівників, онлайн-курси;
- самоосвітня діяльність педагогічних працівників;

Вимога 2. Постійне підвищення професійного рівня і педагогічної майстерності педагогічних працівників

► Критерій 3.2.1. Педагогічні працівники сприяють формуванню, забезпечують власний професійний розвиток і підвищення кваліфікації, у тому числі щодо методик роботи з дітьми з особливими освітніми потребами.

У школі створені всі умови для постійного підвищення кваліфікації педагогів, їх чергової та позачергової атестації і про це сказали 88 % педагогів, 12 – переважно так.

Підвищення кваліфікації, вдосконалення професійного розвитку – це не тільки курсова перепідготовка у ВІППО, де підвищують свій фаховий рівень всі педагоги школи. Це також участь педагогічних працівників у різноманітних тренінгах, конференціях, семінарах, вебінарах, онлайн-курсах тощо. Процес професійного зростання вчителя не обмежується лише формами підвищення кваліфікації за межами школи. Це є безперервний системний процес: обмін досвідом, розроблення системи навчальних занять, самоосвіта.

Свідченням вдосконалення освітньої діяльності у школі є зростання якісно-кваліфікаційного рівня вчителів (відсоток учителів з першою, вищою кваліфікаційними категоріями та педагогічними званнями)

Перешкодою для професійного розвитку на думку майже половини педагогічних працівників школи(47%) є недостатня матеріально-технічна база. Проте для 53 відсотків педагогів немає жодних перешкод для професійного зростання

Яку ж тематику для професійного зростання обирають педагоги школи?

№ п/п	Тематика	Відсоток %
1	законодавче забезпечення освітнього процесу	6
2	методичні аспекти викладання предметів та курсів	24
3	організація інклюзивної форми навчання	6
4	форми організації освітнього процесу	29
5	профілактика та прояви девіантної поведінки	12
6	психологічні особливості роботи зі здобувачами	12
7	безпечне освітнє середовище	24
8	освіти різних вікових категорій	6
9	формування у здобувачів освіти громадянської позиції	47
10	використання інформаційно-комунікаційних технологій в освіті	71

Внутрішня система забезпечення якості освіти

► Критерій 3.2.2. Педагогічні працівники здійснюють інноваційну освітню діяльність, беруть участь у освітніх проектах, залучаються до роботи як освітні експерти

До дітей має прийти людина-лідер, яка може вести за собою, яка любить свій предмет, яка його фахово викладає (Концепція «Нова українська школа»). Якість освітньої діяльності неможлива без інновацій. Інноваційна діяльність в освіті виявляється передусім в оновленні та освоєнні нового змісту освіти. Продуктами інноваційної педагогічної діяльності є нововведення, що позитивно змінюють систему освіти, визначають її розвиток і характеризуються як нові чи вдосконалені. Інноваційна робота в школі бажає бути кращою і дієвішою. Лише одна вчителька школи (Войціцька Ж.А.) була залучена до експертизи тестових завдань ЗНО

Вимога3. Налагодження співпраці зі здобувачами освіти, їх батьками, працівниками закладу освіти

► Критерій 3.3.1. Педагогічні працівники діють на засадах педагогіки партнерства Нова українська школа буде працювати на засадах особистісно-орієнтованої моделі освіти. У рамках цієї моделі школа максимально враховує права дитини, її здібності, потреби та інтереси, на практиці реалізуючи принцип дитиноцентризму (Концепція «Нова українська школа»).

Для забезпечення необхідного розвитку дитини необхідно будувати освітній процес на засадах педагогіки партнерства. Педагогіка партнерства дозволяє стати педагогам і учням повноправними учасниками освітнього процесу, відповідальними за результат. Найважливішим напрямом, який забезпечує педагогіку партнерства у закладі освіти, є особистісно орієнтована технологія навчання. Вона ставить сьогодні в центр усієї шкільної освітньої

системи особистість дитини, її можливості для саморозвитку, забезпечення комфортних, безконфліктних та безпечних умов навчання. Особистісно орієнтоване навчання спрямоване на вирішення завдань розвитку в учнів стійкого інтересу до пізнання, бажання та вміння самостійно вчитися. Особистісно орієнтований підхід неможливий без постійної взаємодії, діалогу, неупередженого ставлення до учнів.

Алгоритм впровадження особистісно-орієнтованого навчання наступний:

1. Розроблення календарних та поурочних планів, у змісті яких простежується особистісно орієнтований підхід у навчанні.
2. Інформування учнів про очікувані результати навчання та перелік завдань під час вивчення кожної теми.
3. Розроблення диференційованих завдань для роботи з учнями.
4. Розроблення завдань, на які не можна знайти готової відповіді в підручниках та інших інформаційних джерелах.
5. Вдосконалення критеріїв оцінювання, які мотивують учнів до самостійної роботи, висловлювання своєї аргументованої думки, власного бачення.

Впровадження особистісно орієнтованого навчання є складним процесом, тому дане питання розглядається на засіданні педагогічної ради.

► Критерій 3.3.2. Педагогічні працівники співпрацюють з батьками здобувачів освіти з питань організації освітнього процесу, забезпечують постійний зворотній зв'язок

Забезпечити якість освіти можливо лише за умови партнерства школи та батьків. Тому дуже важливою є комунікація між педагогічними працівниками і батьками. Адже від рівня такої комунікації багато у чому залежить навчальний поступ дитини, індивідуальна освітня траєкторія, адаптація до освітнього процесу. Педагогічні працівники школи у повній мірі інформують батьків про важливі аспекти освітнього процесу у закладі через доступні канали комунікації. Важливою для батьків є інформація про критерії оцінювання навчальних досягнень учнів.

Основними формами комунікації з батьками є індивідуальне спілкування з батьками (100%), батьківські збори (72%), інтернет ресурси.

Дбаючи про ефективну взаємодію з батьками, учителі враховують важливість таких чинників:

1. Доброзичливе ставлення до дитини. Психологічний контакт з батьками легше налагоджується, якщо вчитель виявляє розуміння дитини, симпатизує їй, бачить позитивні риси.
2. Запрошення батьків до співпраці. Доброзичливість, відкритість у спілкуванні з батьками – перший крок до співпраці з ними. З такою ініціативою виступає вчитель, оскільки до цього його зобов'язує професійний обов'язок.
3. Визнання батьків партнерами у співпраці заради дитини. Учитель повинен завжди наголошувати на важливій ролі батьків у вихованні та розвитку дитини.
4. Пошук нових форм співпраці. Особливо корисний обмін думками з батьками щодо налагодження взаєморозуміння з дітьми. Комунікація з батьками відбувається у різних формах. Це насамперед індивідуальні зустрічі, бесіди. Є і онлайн комунікація за допомогою соціальних мереж або інтерактивної інтернет-платформи. Питання і проблеми комунікування з батьками періодично розглядаються у закладі освіти.

► Критерій 3.3.3. У закладі освіти існує практика педагогічного наставництва, взаємонавчання та інших форм професійної співпраці

Одним із чинників, який впливає на професійне зростання педагогічних працівників, є співпраця і комунікація з колегами, налагодження командної роботи. Атмосфера доброзичливості в педагогічному колективі сприяє ефективному розв'язанню освітніх проблем. Взаємне збагачення педагогічними здобутками, спільний пошук оптимальних методів і форм викладання призводить до професійного зростання та вдосконалення системи освітньої діяльності.

В школі спільно планується робота над розв'язанням відповідної методичної проблеми, спільна реалізація освітніх проектів, взаємовідвідування навчальних занять, поширення педагогічного досвіду.

Організаційні заходи, які проводяться для налагодження командної роботи у закладі освіти:

- проведення тренінгу з питань налагодження командної роботи, розгляд цього питання на нарадах при директорові;
- опитування педагогічних працівників з метою виявлення потреб в комунікації, чи наявних проблем або перешкод;
- творчі групи планування освітньої діяльності.

Важливою є організація наставництва в закладі освіти. Наставництво не обов'язково передбачає опіку більш досвідченого працівника над молодим вчителем. Наставником для інших працівників є педагогічний працівник, який є більш обізнаним і компетентним у відповідній сфері педагогічної роботи. Наставництво у закладі освіти побудоване на неформальних зв'язках між педагогічними працівниками. А організаційна робота керівництва зводиться до бесід, особистих прохань тощо. Одним із чинників вдосконалення освітнього процесу є відвідування учителями навчальних занять, які проводять колеги. Таким чином зростає професійна майстерність усіх зацікавлених педагогів. Найпростіше організувати взаємовідвідування в рамках методичного об'єднання вчителів. Але корисним також буде взаємовідвідування між учителями різного фаху. Активність педагогічного працівника щодо співпраці з колегами використовується у процесі атестації, форм морального і матеріального заохочення.

Вимога 4. Організація педагогічної діяльності та навчання здобувачів освіти на засадах академічної доброчесності

► Критерій 3.4.1. Педагогічні працівники під час провадження педагогічної та наукової (творчої) діяльності дотримуються академічної доброчесності

Академічна доброчесність – це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/ або наукових (творчих) досягнень (частина 1 статті 42 Закону України «Про освіту»).

Академічна доброчесність є невід'ємною складовою забезпечення якості освітньої діяльності та якості освіти, а дотримання принципів академічної доброчесності під час освітнього процесу впливає не лише на якість шкільної освіти, а й на формування в учнів таких важливих цінностей, як чесність, довіра, справедливість, взаємоповага, відповідальність.

Що роблять педагогічні працівники для реалізації політики академічної доброчесності у закладі освіти:

1. Власним прикладом демонструють важливість дотримання норм академічної доброчесності у педагогічній діяльності.
2. Інформують учнів про необхідність дотримання норм академічної доброчесності.
3. Інформують батьків про необхідність дотримання норм академічної доброчесності.
4. Спрямовують зміст завдань під час проведення навчальних занять на творчу та аналітичну роботу учнів.
5. Не використовують стандартизовані завдання з підручника.
6. Застосовують компетентнісний підхід у навчанні.

Педагоги школи проводять ряд заходів та використовують різні методи для того, щоб запобігти випадкам порушень академічної доброчесності, a same:

► Критерій 3.4.2. Педагогічні працівники сприяють дотриманню академічної доброчесності здобувачами освіти У питанні академічної доброчесності серед учнів потрібна системна роз'яснювальна робота, яку проводять понад 82 відсотки педагогів школи. Вони мають усвідомити, наскільки важливе дотримання всіма учасниками освітнього процесу норм академічної доброчесності та шкідливе її порушення для всього суспільства і держави. Окрім цього вчителі знайомлять учнів з основами авторських прав, на уроках дають такі завдання, які унеможливають списування, використовують методичні розробки, для формування основ академічної доброчесності.

Серед основних аспектів дотримання академічної доброчесності учнями є:

- самостійне виконання завдань;
- використання у навчальній діяльності лише перевірених та достовірних джерел інформації;
- дотримання правил посилання на джерела інформації, яка використовується

Даному питанню важливо приділяється увагу в структурі методичної роботи школи. Питання дотримання академічної доброчесності розглядаються на нарадах, засіданнях педагогічної ради.

Напрямок 4.

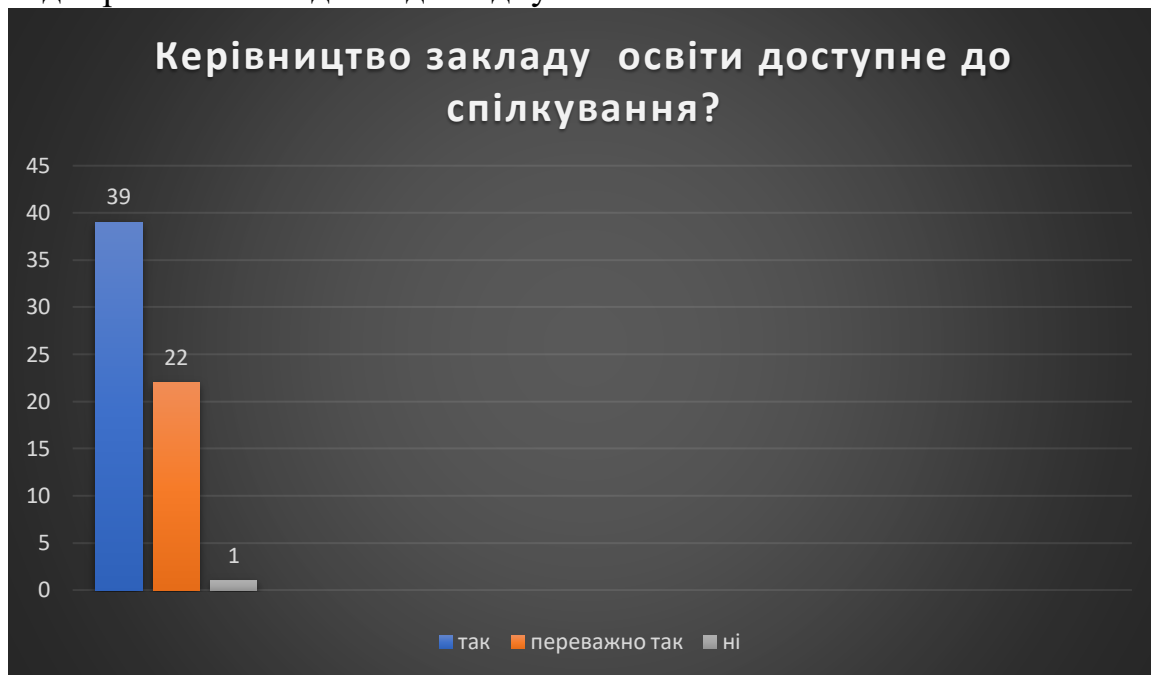
Управлінські процеси у закладі освіти

Однією з вимог управлінських процесів закладу освіти є наявність стратегії розвитку, яка спрямована на підвищення якості освітньої діяльності. Висока якість освітньої діяльності неможлива без розуміння шляхів розвитку закладу освіти. Оскільки, висока якість освіти та управління процесами в школі неможливі без аналізу достовірної інформації, було проведено анкетування серед учасників освітнього процесу(7-11 класи) з метою визначення показників поточного стану справ, та для того, щоб реально накреслити плани на майбутнє.

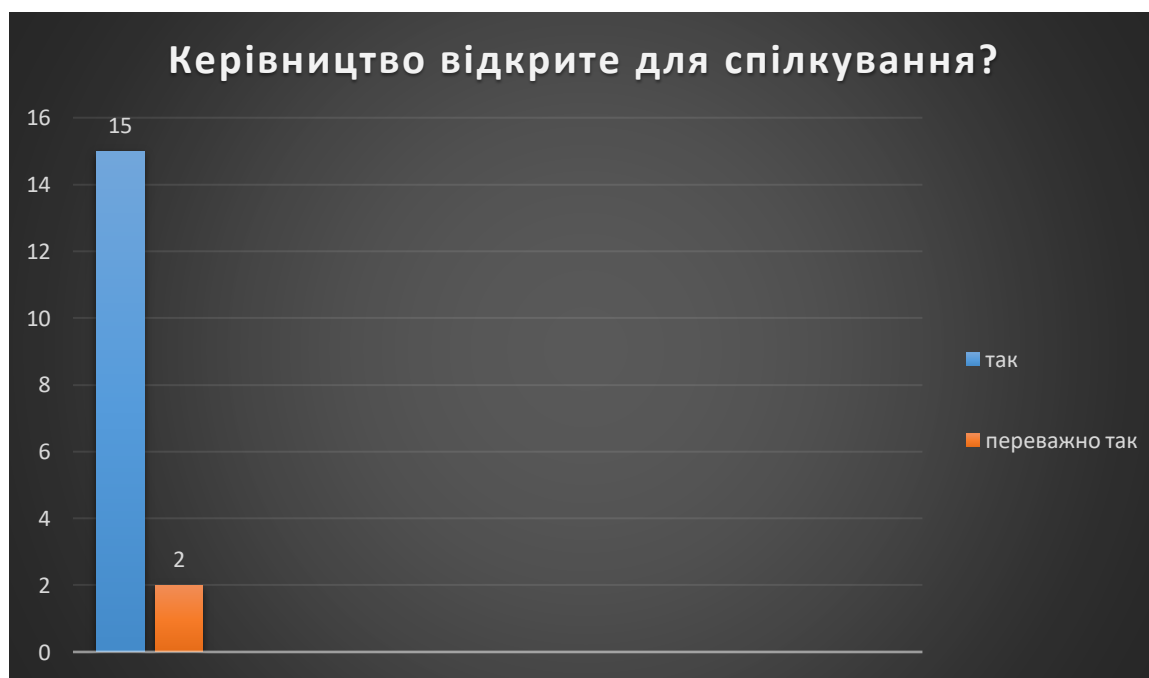
Одним із критеріїв управлінських процесів є формування відносин довіри, прозорості та дотримання етичних норм. Психологічний клімат у закладі освіти є визначальним чинником для створення комфортних умов для здобувачів освіти та педагогічних працівників. Саме від того, як саме і наскільки успішно

керівництво закладу впливатиме на формування сприятливого психологічного клімату та атмосфери довіри між учасниками освітнього процесу, залежить досягнення мети діяльності закладу.

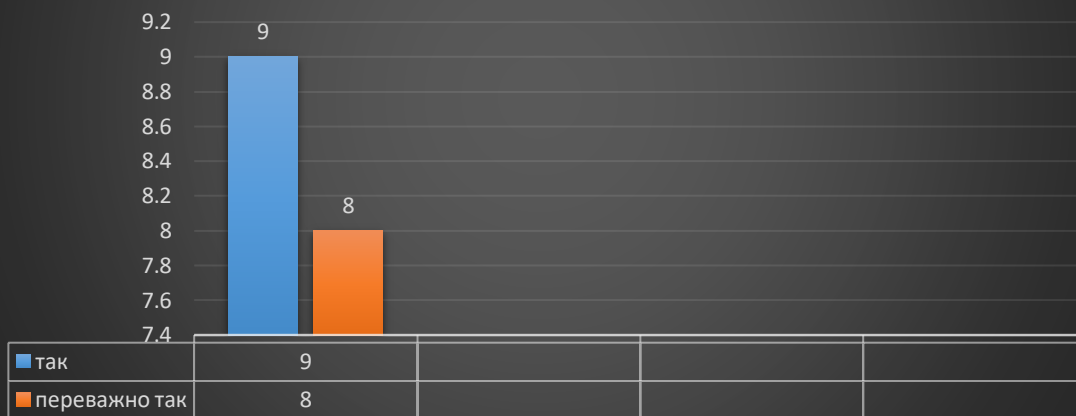
На діаграмі чітко видно відповіді учнів:

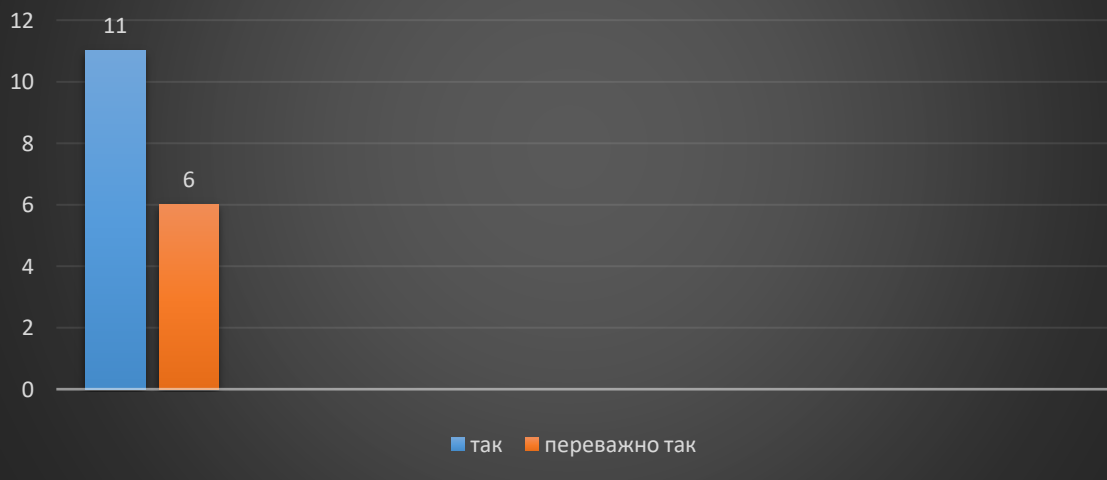
та відповіді педагогів:

Педагогічні працівники можуть без побоювань висловлювати власну думку, навіть якщо вона не співпадає з позицією керівництва?

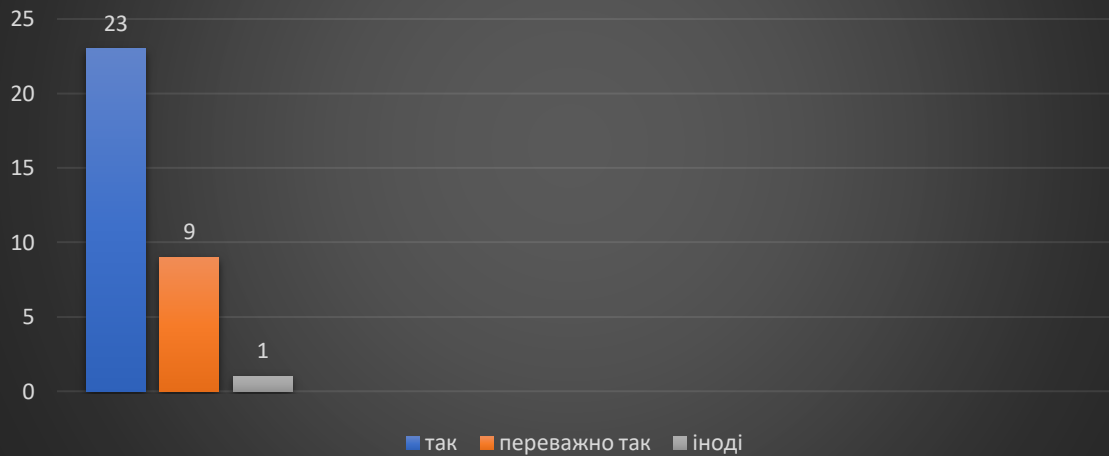

Керівництво та педагогічні працівники співпрацюють і забезпечують зворотній зв'язок щодо їхньої праці?

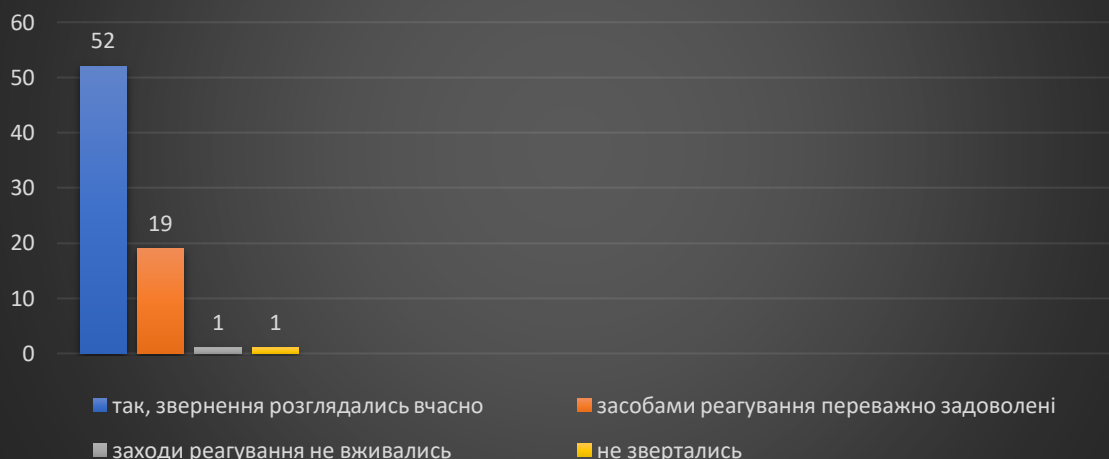

Подібне запитання було поставлено батькам.

Вам завжди вдається поспілкуватися з керівництвом закладу освіти і досягти взаєморозуміння?

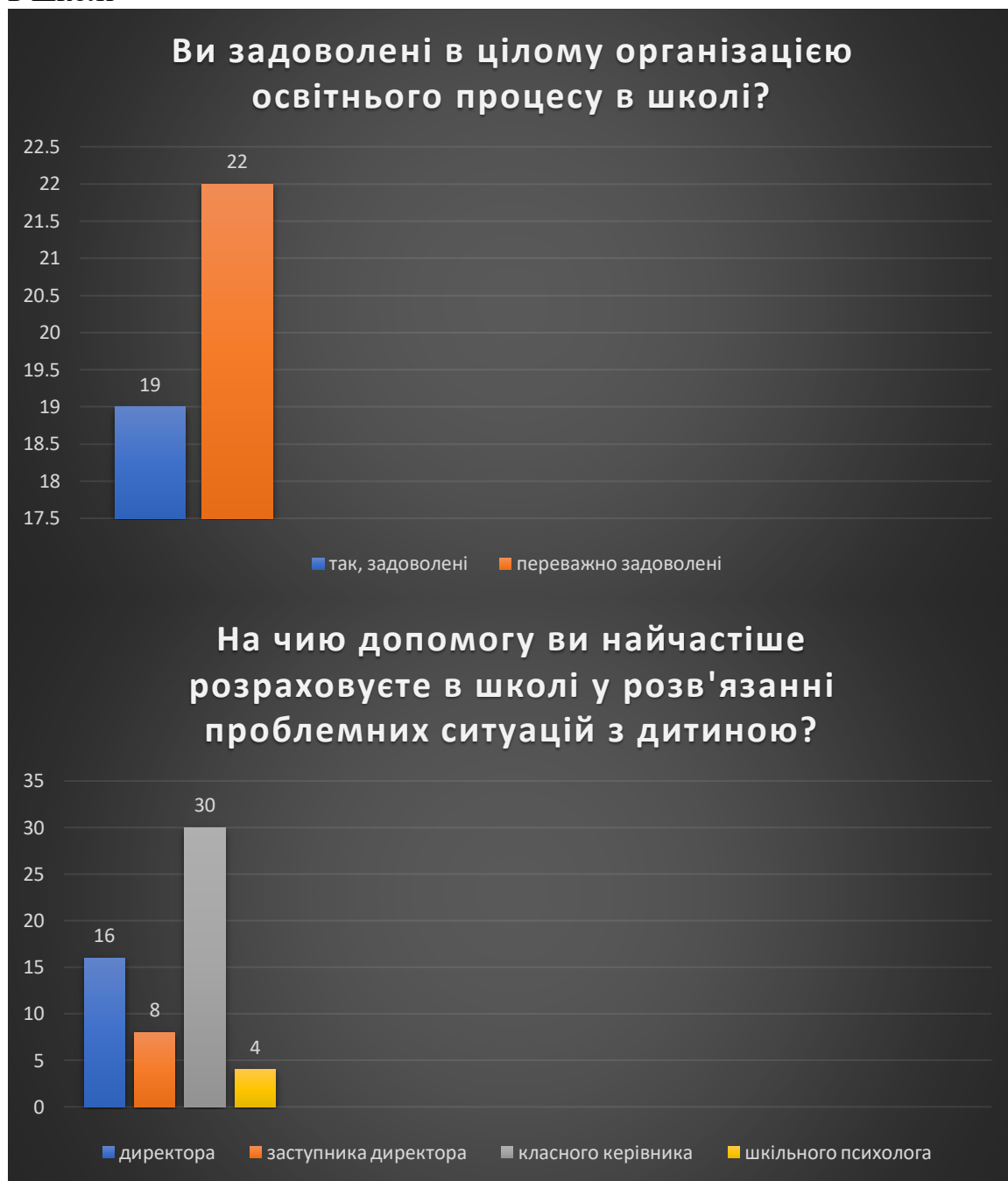
Чи вчасно розглядалися ваші звернення до керівництва та вживалися відповідні заходи реагування на них?

Виходячи з результатів опитування, можна зробити висновок, що в нашому закладі панує сприятливий психологічний клімат та атмосфера довіри між учасниками освітнього процесу.

Згідно статті 30 Закону України «Про освіту», заклад в обов'язковому порядку оприлюднює на сайті інформацію та документи, які повинні бути у відкритому доступі. На запитання чи отримують і як інформацію про діяльність закладу освіти, переважна більшість батьків відповіли, що від класного керівника. Отже, керівництву потрібно змінювати формат спілкування з батьками, можна створити додаткові загальні спільноти. Останнім часом позитивно зарекомендували себе комбіновані форми спілкування батьків зі школою, хоча потрібно враховувати і проблеми спілкування онлайн і єдиним дієвим заходом є загальне прийняття правил певних груп, з якими погоджуються всі учасники.

Ще однією з вимог управлінських рішень є організація освітнього процесу на засадах конструктивної співпраці учасників освітнього процесу. На діаграмах чітко видно чи батьки задоволені організацією освітнього процесу в школі

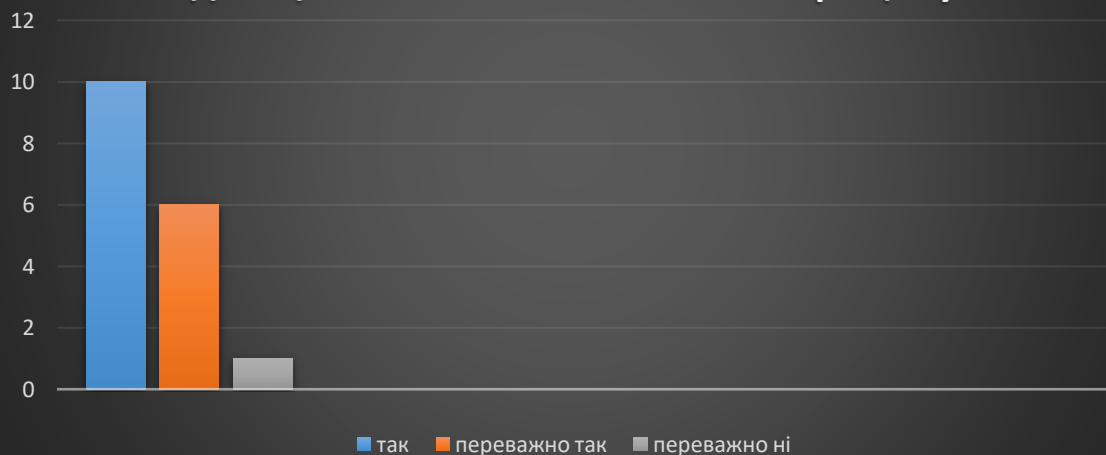
Можна зробити висновок, що більшість батьків переважно задоволені освітнім процесом. Керівництво займає виважену позицію щодо розгляду конфліктів між учасниками освітнього процесу, що безсумнівно впливає на загальну атмосферу в закладі.

Будь-яке управлінське рішення може бути ефективним лише за умови врахування пропозицій тих учасників освітнього процесу, кого воно стосується.

Школа враховує думку батьків під час прийняття важливих управлінських рішень?

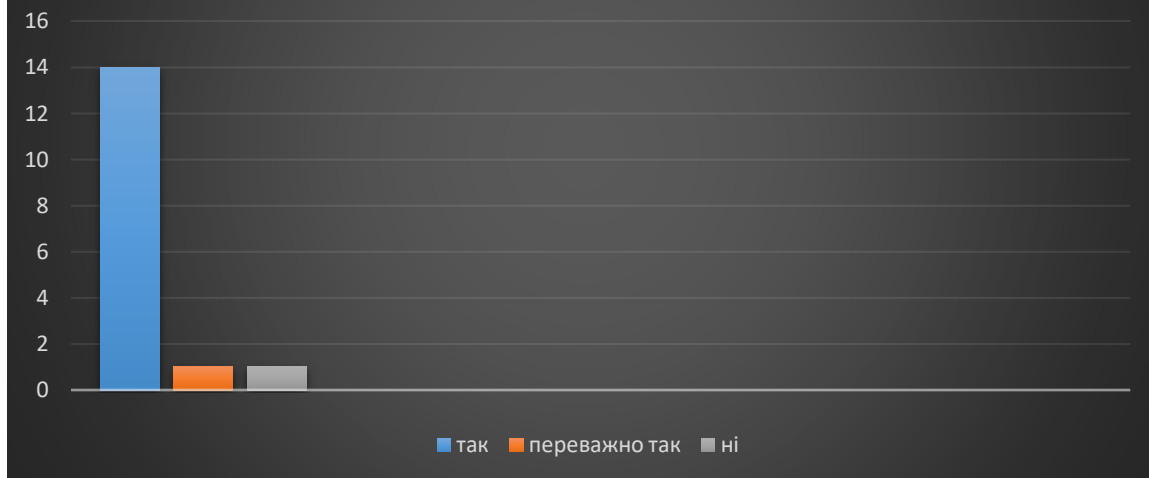

Керівництво враховує пропозиції, надані педагогічними працівниками щодо підвищення якості освітнього процесу?

Згідно опитування зроблено висновки, що потрібно підсилити роботу учнівського самоврядування, учасники якого зверталися б до директора з своїми ідеями та пропозиціями.

Керівництво підтримує ініціативи педагогічних працівників щодо розвитку закладу освіти та місцевої громади?

Оскільки, керівництво закладу освіти повинне сприяти виявленню громадської активності та ініціативи учасників освітнього процесу, їх участі в житті місцевої громади, ставимо питання щодо модернізації шкільного музею, який потрібно зробити віртуальним. Є безліч ідей, але головне питання у фінансуванні, так як матеріально-технічний стан закладу освіти повинен відповідати меті діяльності. В майбутньому є можливість брати участь у проєктах Громадського бюджету, що суттєво покращило б умови праці та навчання.